

நீ ர், இலலை, நீ ர்த்துளிகள்

கண்ணாடித் தரையின் மீ து
கண்கவர் பச்சைத் தட்டில்
எண்ணாத ஒளிமுத்துக்கள்
இறைந் தது போல்கு ளத்துத்
தண்ணீ ரி லபே டர்ந் த
தாமரை இலையும், மலே
தண்ணீ ரின் துளியும் கண்டனே
உவப்போடும் வீ டு சரேந் தனே.

தாமரையின் சிற்றரும்பு

சிலநாட்கள் சனெற பின்னர்க்
குகைக் கரை சனெறனே! பச்சை
இலத் தட்டில் சிந் தும் பால்போல்
எழில்நீ ரும், கரிய பாம்பின்
தலகைப் போல் நிமிர்ந் திருந் த
தாமரைச் சிற்ற ரும்பும்
இலகுதல் காணப் பற்றனே;
காட்சியின் இனப் பம் பற்றனே.

முதிர் அரும்பு

மணிஇருள் அடர்ந் த வீ ட்டில்
மங்கமைார், சுவை கை ஏந் தி,
அணிசெய் த நல் வி ளக்கின்
அழகிய பிழம்பு போலத்
தணிஇலைப் பரப் பி னிற் செந்
தாமரைச் சுவை வ ரும்பு
பிணிபோக்கி என விழிக்குப்
படதைத் தது பெருவி ருந் தே!

அவிழ் அரும்பு

விரிகின்ற பச்சைப் பட்டை
மனையோர்த் துக் கிடந் து
வரிக் கின்ற பணைகள், வான
வீ தியைப் பார்த் துப் பார்த் துச்
சிரிக் கின்ற இதழ்க் கட்டத் தால்
மாணிக் கம் சிதறு தல் போல்
இருக் கும் அப் பச் சி லமைலே
அரும்புகள் இதழ் விரிக் கும்!

மலர்களின் தோற்றம்

விண்போன்ற வள்ளக் காடும்,
மலேலொம் ஒளிசெய் கின்ற
வண்ணமுத்தங் கள்கொழிக் கும்
பச்சிலகை காடும், மலேலே
மண்ணுளார் மகிழும் சந்தை
மரமலர்க் காடும், நெஞ்சகை
கண்ணுளே வகைக்கச் சொல்லிக்
கவிதையைக் காணச் சொல்லும்.

ஓப்பு

வாய்போலச் சிலம் லர்கள்!
'வா' என்றே அழகைக் கும் கைபோல
தயவகை சிலம் லர்கள்!
தோய்ந்துநீ ராடி மலேலே
பாயும் நன் முகம்போல நெஞ்சைப்
பறிப்பன சிலம் லர்கள்!
ஆயிரம் பணைகள் நீ ரில்
ஆர்ப்பாட்டம் போலும் பக்கள்!

செவ்விதழ்

ஓரிதழ் குழந்தை கன்னம்!
ஓரிதழ் விழியை ஓகும்!
ஓரிதழ் தன் மணாளன்
உருவினகை கண்ட கண்ட
பரிக் கும் உதடும்! மற்றும்
ஓரிதழ் பொல்லார் நெஞ்சம்!
வாரித் தரச்சி வந்த
உள்ளங் கையாம் மற்றொன்று!

தனே

மடிய வாய் திறந்து
உளமார் முன்னா ளெல்லாம்
தேடிய தமிழு ணர் வதை
தின்னவே பலர்க் கும் தந்தும்
வாடாத புலவர் போலே
அரும் பிப்பின் மலர்ந்த பக்கள்
வாடாது தனே கொடுக்கும்
வண்டுகள் அதைக் குடிக் கும்!

வண்டுகள்

Written by
Monday, 25 August 2008 18:43 -

தனெண்ண, வண்டு பாடும்!
தனெண்டின், ஓர் கட்டம்
தானோர்பால் தாவும்! வறேரோர்
தனிக் கட்டம் களியாட்டத்தை
வாண்டை நடத்தும்! ஒன்று
மலர் எனும் கட்டி லுண்டு
நானுண்டென்றுறக்கம் கொள்ளும்
நறும்பொடி இறக்கம் ஒன்று.

பாட்டு, மணம்

என்னநான் இழந்தனே; இன்ப
உலகத்தில் வாழ் லுற்றனே
பொன்துகள், தன்றற் காற்றுப்,
புதுமணம், வண்டின் பாட்டுப்,
பன்னு சழைமாணிக்கப்
பறவபைலக் கட்டப் பக்கள்
இன்றலாம் பார்த்திட டாலும்
தெவிட்டாத எழிலின் கத்தே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp037.htm>